tigt at substituere et Livrentesystem for Pensionerne, men, vil man endelig have det, saa kan jeg maaskee ogsaa gaae ind derpaa, men naturligvis kun under Forudsætning af, at man giver Embedsmændene, som man hidtil i det Hele ikke har givet mere end den nødvendige Løn, det fornødne Tillæg, for at de kunne kjøbe den Livrente, som skal substitueres for Pension. I saa Tilfælde kan jeg altsaa kaste mig Systemet gjennemført, hvormod den her foreliggende Sammenblanding af begge Systemer kun indeholder et Bevis paa, at der er Tale om et usikkert Forsøg, som man ikke vover at føre heelt igjennem, og som det heller ikke gaaer an at sætte ikke blot istedetfor den bestaaende Pensionslov, som jo ikke er ophævet, men ogsaa istedetfor Grundlovens Bestemmelse om, at Embedsmændene have Ret til Pension i Henhold til Pensionsloven. Dette er grundforkeert. Der er kun kommet et nyt Stykke ind i det Gamle, der bringer Forvirring tilveie, og dette nye Stykke lider saa desforuden af betydelige Svagheder.

Jeg har hidtil væsentlig betragtet Forholdet fra Statsstyrelsens Side; Andre med større Kundskab til de finantielle Forhold ville kunne gjøre det grundigere end jeg; jeg har dog henhydet til de nye Contoirer og de nye Skriverier, de meget store nye Skriverier og Beregninger, som derved vilde blive nødvendige. Men jeg vil nu gaae over til at see Sagen fra en anden Side. Endeel af Omsorgen for Embedsmændenes Pensionering skal gaae over til Livrenteanstalten, og derved maa man da komme til at spørge om Livrenteanstalten og dens Stilling til hele dette Forslag. Det er en kongelig garanteret Anstalt, det har sine bestemte Regler, Tariffer osv. der ere nøiagtig beregnede. Vi have igjen tilbageviist et Lovforslag til at faae en yderligere og bedre Behandling, fordi det fabnede en tilstrækkelig stærk Begrændsning, det var Forslaget om ved Siden af den nævnte Anstalt at oprette en ny Forsørgelsesanstalt. Men hvad har vi nu her? I et Lovforslag om Embedsmændenes Lønning har man efter en Prøvelse, der kun har været foretagen i et enkelt Udvalg, hvis Medlemmer derhos have været distraherede ved mange andre Ting og kun havde en vis given Tid til at arbeide i, og som fik denne Sag uden Forberedelse, opstillet et System af Livrenter, som Livrenteanstalten aldeles ikke kjender hidtil, nemlig Livrenter paa ubestemt Tid, og man vil paabyde den garanterede Livrenteanstalt at gaae ind paa hele dette nye System, uidenat der — der tør jeg sige — til den fornødne Prøvelse af Probabiliteterne med Hensyn til den Alder, i hvilken Embedsmændene døe eller deres Pensionering indtræder, osv. har foreligget noget-sombhelst tilstrækkeligt Grundlag til derpaa at foretage en udeentlig Beregning. Jeg vil blot exempelvis opstille det Tankeexperiment, at vi, nogen Tid efterat Livrenteanstalten havde maaskee gaae ind paa dette, fik en meget stor Reduction som Reductionen i 1842, hvorved en Mængde Livrenter, der dare beregnede efter de almindelige Regler med Hensyn til Afgang osv., ble ve actuelle og strax kastedes over paa Livrenteanstalten, der var beregnet paa almindelige Regler. For at kunne indføre det nye System, opgiver man med Hensyn til en Anstalt, til hvis Sikkerhed og Paalidelighed der er af høieste Vigtighed at befæste Tilliden mellem vore Medborgere, uden videre dens hidtilværende Begrændsning, og ved en Paragraph i et Lønningslovforslag gaaer man hen og siger, at 6 Bestemmelser i Livrenteanstaltens Plan skulle være ophævede. Jeg troer, at dette er noget af det Dristigste, der i slige Forhold hidtil er seet. Naar man nu derhos lidt nærmere betragter de enkelte Bestemmelser, saa vil man ogsaa finde mange, mange Spor af, at det er et — jeg kunde næsten sige — raat Forsøg, det vil sige: et Forsøg, som ikke har gjennemgaaet den Bearbeidelse, som det burde gjennemgaae, og som Finantsministeren vilde have ladet det gjennemgaae, naar det var kommet fra ham. Jeg skal her blot pege hen paa et Par Punkter, hvor denne Mangel paa Gjennemarbeidelse fremtræder. Jeg skal saaledes anføre — hvad jeg maaskee allerede burde have nævnt, da jeg for talte om Usikkerheden i den hele Beregning — at saadanne Momenter skulle komme i Betragtning ved Forholdet til Livrenteanstalten og med Hensyn til Indskudene deri som Byggelaan i Præstegaarde, der jo bestemmes til Af-